

РЕШЕНИЕ

№ 27238

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11823** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на Т. А. П. от [населено място] срещу Решение № Ж – 879 от 12.09.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Релевират се доводи за допуснати нарушения на чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК при постановяване на оспореното решение. Твърди се, че в писмо № 3436 от 01.09.2025 г. ЕРМ – Запад предоставя невярна информация, която не е подкрепена с доказателства. Не отговаря на истината посоченото в решението, че „г-жа П. е уведомена лично и по телефона за писмо № [ЕГН] от 08.07.2025 г., тъй като жалбоподателката не живее на територията на Република България, а се представлява от упълномощено лице – С. П., който също не е получил въпросното становище. По тези съображения се отмяна на решението.

В първото проведено съдебно заседание на 17.03.2026 г. /л. 123-124/, предвид възражението на заинтересованата страна за недопустимост на оспорването, от адв. С. изрично е уточнен предметът на настоящия спор, а именно, че се обжалва Решение № Ж – 879 от 12.09.2025 г. на КЕВР. В този смисъл се поддържа и жалбата и се иска отмяна на акта, като подробни аргументи в тази връзка са развити и в хода по същество на делото.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Счита, че не са ангажирани допълнителни доказателства от страна на жалбоподателя и делото е типично за този вид дела в областта на енергетиката и практиката на

КЕВР. Подробни съобщения за неоснователност на оспорването излага в писмени бележки от 26.06.2026 г.

Заинтересованата страна – "ЕЛЕКТОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД" ЕАД, редовно призована, не изпраща представител. На 22.06.2026 г. е постъпило писмено становище от юрк. Т. /л. 156-157/, в което излага доводи за неоснователност на жалбата, както и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред КЕВР е поставено във връзка с жалба, подадена от Т. П., чрез пълномощника С. А. П., срещу „Електроразпределителни-мрежи Запад“ ЕАД (ЕРМ Запад) относно отказ за присъединяване на обект за потребление в [населено място], [община] баня, поземлен имот (ПИ) с идентификатор 65365.501.3.

На основание чл. 142, ал. 5 и чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 на 22.08.2025 г. жалбата е изпратена на ЕРМ - Запад за разглеждане по компетентност, изготвяне на становище и предоставяне на документи.

На 01.09.2026 г. е постъпило писмо-отговор на жалбата от ЕРМ - Запад /л. 43/, в което дружеството уведомява Комисията, че на 06.11.2024 г. Т. П., чрез пълномощник, е подала Заявление за проучване на условията за присъединяване № [ЕГН] на обект: дробилка за клони и машина за цепене на дърва в ПИ № 65365.501.3, [населено място], [община] баня. Същото е подадено по реда на чл. 7, ал. 1 т. 10 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи за електроснабдяване на приемник на електрическа енергия в незастроен поземлен имот. От страна на разпределителното дружество с писмо е изискано представяне на официален документ, издаден от главния архитект на Общината, удостоверяващ обстоятелствата има ли издавано разрешение за строеж за построяване на сграда в имота, променено ли е предназначението му с оглед определяне на допустимия начин на ползване в изпълнение на изискването на чл. 7, ал. 1, т. 10 от Наредба № 6. Информацията не е предоставена в нормативно установения срок.

На 30.05.2025 г. Т. П., чрез пълномощник, е подала Заявление за проучване на условията за присъединяване № [ЕГН] за обект: приемници - видеонаблюдение и осветление в поземлен имот 65365.501.3, [населено място], [община] баня. Искането е подадено по реда на чл. 7, ал. 1, т. 10 от Наредба № 6 с приложени нотариален акт и скица на имота, видно от които същият е незастроен. При извършено проучване на място е установено, че в имота има построена сграда, за което ЕРМ Запад е приложило снимков материал. Клиентката е уведомена, че искането за проучване не попада в обхвата на чл. 7, ал. 1, т. 10 от Наредба № 6.

На 25.06.2025 г. Т. П., чрез пълномощник, е подала Заявление за проучване на условията за присъединяване № [ЕГН] /л. 111/ за обект: паянтова сграда в поземлен имот 65365.501.3, [населено място], [община] баня.

Електроразпределителното дружество е издало Становище с условията за присъединяване № [ЕГН]/04.07.2025 г. /л. 119-120/, за което Т. П. е уведомена с писмо с изходящ № [ЕГН]/08.07.2025 г. /л. 121/ и по телефона, но същата не се явила, за да получи срещу подпис издаденото становище.

Предвид гореизложените факти според ЕРМ – Запад твърденията в жалбата за отказ да бъде издадено становище с условия присъединяване на горепосочения обект са неоснователни и

необосновани. Към отговора си до КЕВР електроразпределителното дружество е приложило копие от Становище № [ЕГН]/04.07.2025 г. до Т. П..

На 11.09.2025 г. е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ /л. 36-38/. При тази фактическа обстановка и във връзка с така депозираната жалба и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетика /ЗЕ/, КЕВР е постановила решение № Ж – 879 от 12.09.2025 г., с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ е прекратено производството по подадената от Т. П. жалба с вх. № Е-11Т-00-14/20.08.2025 г., поради нейната неоснователност.

За да обоснове този правен резултат КЕВР е приел въз основа на събраните по преписката доказателства, че ЕРМ – Запад е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа. Условието за присъединяване, определени в Становище № [ЕГН]/04.07.2025 г., са съобразени с чл. 2 от Наредба № 6, като дружеството е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо, техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. В мотивите на решението е посочено, че присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ. В нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ. Отбелязано е също така, че Т. П. е уведомена за издаденото становище от ЕРМ запад с писмо изх. № [ЕГН]/08.07.2025 г., както и по телефона, като към настоящия момент жалбоподателката или неин представител не се е явил в разпределителното дружество, за да получи срещу подпис издаденото становище.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Подадената от Т. П. жалба следва да се определи като такава по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, а именно подадена от клиент /аргумент от §27б във вр.с 27г от ДР на ЗЕ-ДВ, бр.54 от 17.07.2012 г./ срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ.

Съгласно изискванията на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, жалбата се подава до Комисията чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, които са длъжни да извършат проверка по нея и да я изпратят в Комисията, заедно със становището си. По реда на ал. 4 от същата разпоредба, в случаите, когато жалбата не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, Комисията изпраща подадената жалба на енергийното предприятие или ВиК оператора, като изисква извършването на проверка и изпращане в комисията на жалбата, заедно със становището на дружеството, както и цялата преписка по жалбата в 7-дневен срок от получаване на жалбата.

Съгласно чл. 143, ал. 6 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР разглежда жалбата, ако към нея е приложено становището на енергийното предприятие или ВиК оператора, ведно с цялата преписка по жалбата.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013 г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал.1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал.1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му.

В конкретния случай Т. П. е сезирала КЕВР с жалба, по повод на която е проведена процедура и с решение преписката е прекратена поради нейната неоснователност. Като мотив за това е посочено, че не е налице отказ за присъединяване на посочения в заявлението обект, а напротив издадено е Становище № [ЕГН]/04.07.2025 г. от ЕРМ – Запад, в което са обективизирани условията за присъединяване. Прието е от Комисията, че Т. П. е уведомена за издаването му с писмо изх. № [ЕГН]/08.07.2025 г., както и по телефона, но същата или неин представител не се е явил за получаването му. В подкрепа на тези мотиви обаче от страна на Комисията не са ангажирани доказателства както с представяне на административната преписка, така и в хода на настоящото производство. От съдържанието на Становище № [ЕГН]/04.07.2025 г. на ЕРМ – Запад в т. 9 относно валидността му е посочено, че „ако в срок до една година не е започнала процедура по сключване на договор за присъединяване, същото се счита за невалидно; необходимо е да се подаде ново искане за проучване за присъединяване на обекта“.

В тази връзка и с оглед твърденията в жалбата относно липсата на уведомяване на заявителя за издаденото становище № [ЕГН]/04.07.2025 г. от „ЕРМ – Запад“ ЕАД съдът указва на дружеството - заинтересована страна в процеса да представи доказателства за връчването му и съобщаването му по телефон /като в този смисъл е било писмото на ЕРМ-Запад от 01.09.2025 г. в отговор на жалбата на П. до Комисията/.

В молба от 04.05.2026 г. /л. 148-151/ процесуалният представител на електроразпределителното дружество сочи, че писмото от 08.07.2025 г. до Т. П. е подготвено от експерт в отдел „Клиентска удовлетвореност на „ЕРМ-Запад“, като същото е предадено на куриер за пликове и доставяне – „МИБМ Експрес“ ЕООД като лицензиран пощенски оператор. В молбата е отбелязано също така, че предаването на писмата става чрез споделяне на облачно пространство от страна на

електроразпределителното дружество. В тази връзка към молбата е представена в табличен вид информация за изпратените писма от 09.07.2025 г., като е изготвена товарителница с № 1001000253043, както и онлайн кореспонденция между служители на ЕРМ – Запад и отговорното лице на пощенския оператор. В молбата изрично е заявено, че до електроразпределителното дружество не е достигнала информация дали писмото е получено от г-жа П. или не, като писмото с горепосочения баркод не е върнато като недоставено в ЕРМ – Запад.

Предвид така заявеното от заинтересованата страна съдът безспорно установява, че по делото липсват доказателства за връчване на издаденото от ЕРМ – Запад - Становище № [ЕГН]/04.07.2025 г. за условията и начина на присъединяване на клиенти към електрическата мрежа за обект: постройка за отоплителни материали /л. 119-120/. По делото не се събраха и доказателства за уведомяване на Т. П. или неин пълномощник за издаденото становище по телефона в какъвто смисъл са мотивите на обжалваното решение, както и писмото на ЕРМ-Запад от 01.09.2025 г. /л. 43/, изпратено във връзка със сезеращата КЕВР жалба от 20.08.2025 г. – поставила началото на административното производство. В тази връзка е необоснован изводът в оспорения акт, че ЕРМ – Запад е издало становище съдържащо условията за присъединяване на обекта, но жалбоподателката или неин представител не се е явил в разпределителното дружество, за да получи срещу подпис издаденото становище.

При тези факти настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението административният орган е допуснал нарушение на чл. 35 АПК, тъй като не е изследвал всички обстоятелства, които са от значение за изясняване на случая, не е събрал необходимите доказателства, а единствено позовавайки се на получения отговор от електроразпределителното дружество е счел жалбата за неоснователна и е прекратил производството. Обжалваното решение е издадено при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било извършено може да доведе до издаване на различен акт.

Всичко изложено обосновава извод за основателност на жалбата, а решението като незаконосъобразно следва да бъде отменено, като преписката се изпрати на Комисията за ново произнасянето при съобразяване на указанията в мотивите на настоящия съдебен акт по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд -София –град, Трето отделение, 44 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № Ж – 879 от 12.09.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11Т-00-14/20.08.2025 г., подадена от Т. А. П. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, поради неоснователност.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № Е-11Т-00-14/20.08.2025 г., подадена от Т. А. П. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: